

ZPRAVODAJSTVÍ

z obydlené zatačky

Únor 2010

Číslo 18

Vydává Obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky Obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 26,795 01 Rýmařov. Připravuje Jana Bulová

Právě se k Vám dostalo první číslo obecního zpravodaje roku 2010. Imaginární dítě Jany Bulové slaví své třetí narozeniny. Zní to až neuvěřitelně, ale je to tak. Obecní zpravodaj se Vám snaží již třetím rokem přinášet zajímavé informace z obce Malá Štáhle a také další důležité postřehy.

**Zpravodaj má narozeniny, my máme přání jediný.
Pestré dění, spoluobčanů čtení, hlavně to čtení.**

Co nás čeká v roce 2010. Jaké jsou ty nejdůležitější události a okamžiky nového roku? Mezi ty nejdůležitější události roku 2010 patří právě probíhající olympiáda v Kanadě, volby do parlamentu české republiky, podzimní komunální volby, Mistrovství světa ve fotbale, zvýšení DPH na začátku roku, a další události.

A občany obce Malá Štáhle navíc čeká minimálně šest čísel obecního zpravodaje. To tedy bude úrodný rok.

Z jednání obecního zastupitelstva

Jednání ZO dne 8.1.2010

- Zastupitelstvo obce na minulé schůzi schválilo vydání územního plánu obce formou opatření obecné povahy č. 1/2009. Potřebné dokumenty byly vyvěšeny na úřední desce OÚ 17.12.2009 a nebylo k němu připomínek, od 1.1.2010 nabyl platnosti.

Jednání ZO dne 3.2.2010

- Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o dílo s firmou DIGIS s.r.o. Ostrava a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
- Zastupitelstvo obce schvaluje Dodatek č. 2 ke smlouvě o závazku veřejné služby č.7012025-09 uzavřené s firmou Veolia Transport Morava a.s. a pověřuje starostu podpisem dodatku.
- Zastupitelstvo obce schvaluje snížení ceny za prodej domu č.p. 27 o 10% původní ceny, tedy na 1 790 000,-Kč.
- Zastupitelstvo obce schvaluje cenovou nabídkou projektových prací firmy BENPRO s.r.o. Opava na zateplení domu č.p. 35 a v případě souhlasu vlastníků bytových jednotek č.p. 36, spojit zadání projektové dokumentace.
- Zastupitelstvo obce schvaluje podání žaloby k soudu na zrušení věcného břemene na p.p.č. 35/16.

Tříkrálová sbírka

Počátkem ledna 2010 opět vyšli do ulic koledníci se zapečetěnými pokladničkami. Dobročinná akce Tříkrálová sbírka se v celostátním měřítku uskutečnila již podesáté.

V letošním roce zavítali koledníci také mezi nás. Kašpar – Kačka Horňáčková, Melichar – Markétka Kročilová a Baltazar – Barunka Bulová, spolu s paní učitelkou Zítkovou z Mateřské školy Velká Štáhle společně zazpívaly koledu a štědré občany obdarovaly kalendářiky na rok 2010. Celkem naši občané přispěli koledníkům částkou ve výši bezmála 2.500 korun českých.

Děti ze školky ve Velké Štáhli koledovaly také ve Velké Štáhli a v Jamarticích. Celkem vybraly 7.707 Kč a tyto peníze pak byly rozděleny. 60% peněz dostala charita Odry a 40% pak putovalo zpět do Mateřské školy Velká Štáhle, kde se díky nim mohou děti radovat z nových hraček.

Trocha historie

Letošní zima je opravdu „ladovská“, to mokré bílé sviň.... nám padá až nezvykle často za límec, ale věřte, že naši předkové zakoušeli daleko tužší zimy. Ta naše letošní zima, je ale ve srovnání se zimou např. v roce 1929, opravdu zimou vlídnou.

Zima z roku 1929 byla klimatologicky skutečně vyhlášena za největší zimu dvacátého století.

Od Silvestra 1928 až po 8. březen 1929 nikde v zemi nepřeskočila rtuť v teploměru pověstnou nulu. Dokonce ani v pravé poledne. Zamrzly frýdecká Ostravice, Vltava v Praze, Dunaj, Rýn i Baltské moře.

Vše vážne, doprava i práce. Fronty na uhlí u nádraží připomínají válku. Instalatéři nestačí rozmrazovat potrubí a železniční doprava je ochromena," uvedl Moravskoslezský deník v čase čtyřicetistupňových mrazů. Největší mrazy uhodily kolem desátého února. „V noci na dnešek zmrzl na stráži vojín 152. pluku v Olomouci a v Opavě zmrzlo dítě v kočárku," napsal tentýž deník v pondělí 11. února. Státní meteorologický ústav naměřil ono pondělí ráno v Českých Budějovicích teplotu -41 stupňů Celsia, v Německém Brodě -36, ve Slezsku -40 a na kbelském letišti -30 stupňů.

V pražských Riegrových sadech byla 12. února nasbírána celá nůše zmrzlého ptactva.

Mimořádně zajímavé jsou i dobové kronikářské záznamy. Například v malé obci Radotín nedaleko Lipníku nad Bečvou si kronikář zapsal, že ve vsi napadly až čtyři metry sněhu. „Celý leden a únor bylo mnoho sněhu a kruté mrazy. Sněhu bylo na silnici 3-4 m vysoko, tak že doprava do města Lipníka a do okolí byla úplně zastavená. Zemáky ve sklepích a malých prasat mnoho pomrzlo. Zvěř na poli a v lese hynula hladem a mrazem. Mnoho lidí roznemohlo se na chřipku a mnoho lidí pomrzlo. Na hřbitovech v Praze byly márnice přeplněny a nestačilo se pohřbívat."

Zdroj: Týden.cz

Rozhovor měsíce

Dovolila jsem si k rozhovoru po čase pozvat osobu, která je pro malou Štáhlí osobou velmi charakteristickou. Tou osobou není nikdo jiný než starosta obce, který ve dnech minulých oslavil své životní jubileum.

1. *Vám, jako starostovi obce, byl věnován historicky první rozhovor našeho zpravodaje. Co zásadního se za tři roky, které uplynuly od našeho rozhovoru, ve Vašem životě změnilo?*

V mém osobním životě nic zásadního. Zdraví mi zatím slouží. Vnouček o tři roky povyrosl, já o tři roky zestárnul. V mé domácnosti došlo k zásadní změně – rekonstrukci topení. Už nemusím stále běhat kolem kotle. Ten se přestěhoval z předsíně do sklepa a tak ubylo uklízení, mám teď díky rekonstrukci topení méně práce, zkrátka lebedím si. Zásadní změny ovšem nastaly v životě obce.

2. *Vaše druhé volební období jde pomalu do finále. Na co jste z počinů svých, potažmo obecního zastupitelstva, nejvíce hrdý, z čeho máte dobrý pocit?*

Uskutečnily se věci menší i větší, ale já je takto nerozlišuji. Za sebe mám velkou radost ze schodů ke kapli. Pořízení stálo pakatel a došlo ke zvýraznění a zlepšení přístupnosti kaple. Stejně tak důležité je její nasvětlení a to, že zde bijí hodiny. Dále lavičky kolem cesty, které slouží lidem k posezení a pobesedování. Zdánlivě jsou to maličkosti, které však společně tvoří komplex, který oživil a zvýraznil naši obec. Letos nás čeká generální oprava cest v obci a připravuje se celková oprava – zateplení, výměna oken na domě č.p. 35, to vše opět za pomoci dotačních titulů. Stále je před námi mnoho práce nutné ke zvelebování naší obce.

3. *A co Obecní dům?*

Mě osobně více vyhovoval obecní úřad na svém místě původním, naproti mému domu. Člověk ovšem musí vyšší zájem povýšit nad zájem osobní. O možnosti využití bývalé správní budovy pro obec jsem jednal již za éry Lenasu. Dům stojící na návsi, v centru obce, je přímo ideálním místem pro Obecní dům. Naší obci chybělo místo, kde by se mohli občané scházet. Je to velká akce, která obci hodně dává. Místo, kde je obchod, obecní úřad, knihovna, kde se konají setkání, oslavy, zájmové kroužky atd. To vše je velmi důležité pro podporu soudržnosti místních občanů.

4. *Místní občané se domnívají, že úspěch Vaší práce, velká úspěšnost při získávání dotací pro obecní akce, tkví v tom, že přesně víte, na které dveře zaklepat, do kterých dveří vstoupit. Sdílíte tento názor?*

Napadá mě citát. „Dábel není chytrý proto, že je dábel, ale proto, že je starý“. Svých známostí nevyužívám, neboť mí známí jsou v Praze a Ostravě, dotační peníze pro obec se vyřizují v Opavě, kde nikoho neznám. O známostech to rozhodně není. Nejdůležitější ze všeho je mít přehled a být připraven. Spoléhat především sám na sebe. Ve svém profesním životě jsem pracoval v řídicích funkcích, kde jsem se naučil v řízení, jednání s lidmi, orientace se v právu. Je velmi důležité dokázat ze zákonů vyčíst co je potřebné a naopak. Jsem workoholik a nesnažím se to měnit, práci se věnuji soustavně. Sám připravuji žádosti o dotace, projekty, vyřizuji povolení. Například podklady pro Obecní dům byly připraveny dříve, než byl vyhlášen dotační titul. Oproti jiným jsme získali náskok - štěstí přeje připraveným. Nesmí také chybět odvaha. Názory lidí budou vždy kladné a záporné, je důležité nenechat se těmi zápornými odradit, pokud si je člověk jistý tím, že dělá správnou věc. Jsem si vědom toho, že situace v získávání dotací, se již nebude opakovat, nevyužít tento čas správně by bylo špatně.

5. *Nemohu opomenout otázku, která se sama nabízí. Zvažujete svou další kandidaturu v komunálních volbách, letos na podzim?*

Touto otázkou jsem se ještě vážněji nezabíral, možnost ale nezavrhuji. V Malé Štáhli se chystá velký projekt, revitalizace lomů a abych se přiznal, u toho bych chtěl být. Stál jsem u zrodu projektu a rád bych byl u jeho realizace. O této možnosti jsem se dozvěděl vlastně proto, že mne zaujme vše, kde je slovo „důlní“. Moravskoslezský kraj dostal od vlády 20 miliard korun na zahazování důlních škod. Myšlenka mě okamžitě zaujala. Využil jsem svých znalostí v hornickém oboru, navštívil odborný seminář na toto téma a následně jsem vypracoval projekt na revitalizaci místního lomu. Tento jsem předložil do vládní komise (tři náměstci ministrů a odborníci) a jel obhájit do Prahy na její zasedání. Mezi cca patnácti ostatními žadateli jako náš projekt jediný dostal plný počet hlasů a byl schválen. Asi byl správně zpracován a měl logiku. Ovšem do doby jeho realizace bude stále zapotřebí dohlížet na něj.

6. *Jak by na Vaši případnou kandidaturu do obecního zastupitelstva pohlížela Vaše rodina?*

Nadšená by tedy nebyla. Žena by byla raději, abychom spolu byli v Praze a děti by mě raději viděly více odpočívat. Jejich názory samozřejmě vyslechnu, rozhodnutí je ovšem na mě. Víím, že mám léta, ale 3x25 není zase tak moc. Práci sice věnuji svůj čas, ale ona mě také obohacuje, díky

ní jsem stále aktivní. Dovolím si malou poznámku k volebnímu zákonu. Myslím, že není vhodný pro malé obce. Na vesnici jsou jiná měřítka, než politická příslušnost k té či oné straně. Rozumnější se mi jeví jediná kandidátka třeba o patnácti kandidátech-občanech a voliči - občané obce by sami rozhodli o svých zastupitelích, prostřednictvím přidělených hlasů. Dnešní volební systémy jsou pouze vylepšením systému z dob komunismu a mají pramálo společného s demokracií, jak je proklamována.

7. *Jaký úsudek máte o nás, za které „kopete“, o občanech Malé Štáhle? Dokáží místní ocenit Vaši práci?*

Setkávám se spíše s pozitivními ohlasy na práci zastupitelstva. Vždy se ale najdou lidé, kteří to vidí jinak. Je o.k., když přijdou na schůzi a řeknou připomínku, námitku, ale oni nepřijdou a píší a píší. Ale vlastně z historie známe, že češi měli vždycky blízko k udavačství. Já lidi ve svém okolí nedělím podle vzhledu, vzdělání či místa bydliště, dělím je na lidi dobré a špatné, líné a pracovité, aktivní a pasivní, ty co budují a co boří vybudované. Těší mě třeba, že v Malé Štáhli, až na výjimky nemáme neplatiče, občané jsou uvědomělí. Co mi vadí je obecně neúcta mladých ke stáří. Patnáctiletý kluk tyká staršímu, svým výrazem jimi spíš opovrhuje. To je špatně, nepřestuje se úcta jednoho k druhému.

8. *Osobní otázka. Jak velkolepé byly oslavy? Je všeobecně známá Vaše cestovatelská vášně, kam se tedy chystáte?*

Vše proběhlo bez velkých oslav. A cesta? Rád bych v letošním roce navštívil vinařské oblasti Francie. Rád bych také ještě poznal krásy Irska a Nového Zélandu, uvidíme. Rád poznávám a cestování se nebojím, člověku stačí něco málo si o cíli své cesty nastudovat a zejména pak dodržovat sebekázeň. Mnoho zemí jsem navštívil díky svým přednáškám na hornických kongresech ve Švédsku, v Číně, Mexiku, Jižní Africe. Naposled jsem přednášel (v ruštině) o českém hornictví - privatizaci hornictví, v roce 1998 v Moskvě. Jak jsem poznal, české hornictví má svou tradici a ve světě dobrý zvuk. Vždyť v Čechách byl vydán první Horní zákon již za Václava II. a platí dodnes v Brazílii. Současný všeobecný horní zákon má základ v zákonu z roku 1854, v Německu je spolkový horní zákon platný pár let. Němci se tedy v mnohém učí od nás.

Panu starostovi velmi děkuji za jeho vstřícnost ke všem mým otázkám. Asi by měl psát paměti, rozhovor ve zpravodaji nemůže v žádném případě životní poznání zachytit a pojmut.

Mnoho zdraví a životního elánu do dalších let!!!

Speciální příloha - připomenutí 20.let výročí „Sametové revoluce“

17. listopad 1989 je den, který je považován za impuls, který vedl k rozpadu komunistického režimu. Mluví se o něm jako o Sametové revoluci nebo studentské revoluci. Občané Československa se dokázali postavit režimu, který byl plný lží, nenávisti a slídění...

Tak takhle popisují 17.listopad 1989 novinové články.

Dovolila jsem si tuto událost připomenout, neboť ovlivnila životy každého z nás.

V roce 1989 mi bylo dětských třináct let a událostem kolem jsem příliš nerozuměla. Dovolila jsem si tedy připomenout dobu před rokem 1989 spíše vtipně.

Vyrůstal jsi v 50-tých, 60-tých nebo 70-tých letech...??? Jak jsme to VŮBEC přežili??

Autá neměla bezpečnostní pásy, opěrky hlavy a ŽÁDNÝ airbag, na zadním sedadle bylo VESELO, a ne nebezpečno.

Dětské postýlky a hračky byly barevné a natřené jedovatými nebo přinejmenším pochybnými laky.

Neexistovaly žádné dětské pojistky na zásuvkách, dveřích aut, dózach s léky a chemických čistících prostředcích.

Na kole se jezdilo BEZ helmy.

Pili jsme vodu ze zahradních hadic a podobných pochybných zdrojů a ne minerálku ze sterilních lahví

Stavěli jsme motokáry.

A ti z nás, kteří měli to štěstí, že měli u domu asfaltovou silnici, zkoušeli lámat rychlostní rekordy... aby potom eventuálně v polovině zjistili, že zapomněli na brzdu....po několika nehodách byl i tento problém – většinou – vyřešen.

Směli jsme ven jen s jednou podmínkou – že budeme do tmy zase doma.... neexistovaly mobilní telefony....nikdo nevěděl kde jsme a co děláme...

NEUVĚŘITELNÉ

Měli jsme modřiny a odřená kolena, zlámané kosti, a někdy taky vyražené zuby, ale nikdy, nikdy nebyl kvůli tomu někdo obviněn – i když došlo k neshodám a rvačkám.

NIKDO NEBYL VINEN, JEN MY SAMI

Jedli jsme sladkosti, chleby s máslem, pili jsme nápoje se skutečným cukrem a nikdy jsme neměli problémy s nadváhou, protože jsme byli pořád **VENKU**, v **POHYBU** a **AKTIVNÍ**.

Dělilo se nás pět nebo šest o jednu limonádu..pili jsme ze stejné sklenice.....a nikdo proto neonemocněl nebo nezemřel.

Neměli jsme Playstations, Nintendo 64, videohry , 99 televizních kanálů, videa Dolby Surround, počítače, mobilní telefony nebo internet, třeba veřejný.....**MĚLI JSME KAMARÁDY**

Směli jsme ven, pěšky nebo na kole, navštívit kamarády, i když bydleli několik kilometrů daleko a hrát si s nimi. Ano. Venku, v tom nebezpečném světě! **A DOCELA SAMI! Jak jen to bylo možné?**

Hráli jsme fotbal na jednu bránu a když někdo nevyhrál, neměl z toho psychické trauma**A NEZBOŘIL SE PROTO SVĚT!**

Někteří žáci nebyli možná tak dobří jako jiní, a když zůstali sedět, tak prostě opakovali jeden rok. **NIKDO** nebyl proto poslán k psychiatrům nebo psychologům.

NIKDO neměl dislexii, problémy s koncentrací, nikdo nebyl hyperaktivní...

Prostě si jenom zopakoval jeden rok.

KAŽDÝ DOSTAL SVOJI ŠANCI.

Měli jsme volnost a čas na hraní, úspěchy, neúspěchy, úkoly

...A UČILI JSME SE S TÍM ŽÍT

Zůstává nezodpovězená otázka: Jak jsme tohle všechno mohli PŘEŽÍT?

a : Jak jsme přitom mohli rozvíjet naši OSOBNOST?

ale řekněte sami: **NEBYLI JSME ŠTASTNÍ ???**

K listopadovým událostem roku 1989 se objektivně vyjádřit nemohu, proto jsem si dovolila vzít si posilu.

Uplynulých dvacet let na rádiu Impuls v pořadu Impulsy Václava Moravce rekapituloval Ing. Miloš Zeman, CSc. (* 1944) bývalý , bývalý předseda ČSSD, ekonom, prognostik a významný porevoluční. Miloši Zemanovi bylo často vytýkáno, že do politiky vnesl nebývalou míru hrubosti a arogance, přesto jej považuji za člověka i politika věcí kolem velmi znalého. Pokud někde narazím na psaný nebo mluvený rozhovor s ním, vždy jej ráda přečtu nebo vyslechnu a nikdy svého času nelituji, neboť vždy se dozvím mnoho nového a poučného.

Jak tedy vidí uplynulých 20.let Miloš Zeman, člověk, který byl 17. listopadu „u toho“!?

Česká tradice spočívá v tom, že když dva tisíce povstalců bojovalo v Pražském povstání, tak v průběhu let počet těchto povstalců narůstal zhruba do 50 tisíc jenom občanů Prahy, a v dalších letech, kdy už pamětníci zemřeli, se z toho stalo květnové povstání českého lidu.

Stejně tak když jsme byli 17. listopadu na Národní, tak tam sice šlo poměrně hodně lidí, ale nakonec tam zůstaly dvě tisícovky a zbytek utekl. Já jim to nevyčítám, já chápu, že lidi měli strach. Ale pane bože, ta Národní by byla dneska podle mediálních výstupů přeplněna statečnými bojovníky proti komunismu, kteří předtím ten komunismus buď vychvalovali nebo alespoň tolerovali. **POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ZPRAVODAJE**

OBECNÍ DŮM se pomalu stává nedílnou součástí naší obce a nachází své využití, čímž naplňuje svůj význam. Jen tak dále. Jen více akcí, setkání a aktivit.

Turnaj ve stolním tenise

Něco málo o jeho vzniku.

Jako řada jiných sportovních odvětví i stolní tenis má své kořeny v **Anglii**. Vznikl ve druhé polovině 19. století jako společenská hra - přenesením tenisu do sálového prostředí. První pravidla byla vydána v roce 1884. Sportovní hrou se ping pong stává v roce **1899**, kdy Angličan Gibb zavedl **celuloidový míček**. Začátkem 20. století se stolní tenis rozšířil do střední Evropy (Německo, Rakousko, Maďarsko). U nás byli prvními průkopníky ping pongu tenisté a šermíři.

Ve vánočním čase se příznivci a přátelé tohoto sportu společně sešli v prostorech obecního domu, aby zde uspořádali první turnaj v ping pongu v obci Malá Štáhle. Příjemná změna v období polehávání u televizních obrazovek a konzumace cukroví.

Lví podíl na turnaji mají pánové Podhorský Ladislav a Janík David. Správce domu, pan Ladislav Podhorský uvádí, že na myšlenku turnaje je přivedlo téměř denní trénování a využití pingpongového stolu.

Turnaj začal v 9.hod. a ukončen byl v 15.hod. Startovné ve výši 50 Kč. bylo použito na pořízení cen / dárkových košů / pro nejlepší – tedy vítěze.

O první místo se přišli ucházet pánové D. Janík, J. Kopecký, R. Neshoda, L. Podhorský, K. Petržela, M. Slovák, P. Tomek, J. Zifčák.

Vítězem se stal Jiří Zifčák. Gratulujeme.

Na sportovní zápolení se přišlo podívat cca. 20 hostů, mezi nimi také starosta obce.

Turnaj byl úspěšný a tak se bude na podzim letošního roku opakovat.

Přijít si zahrát stolní tenis, šipky nebo kulečnick může každý z nás. Stačí vzít si přezůvky, chuť do hry a domluvit se se správcem obecního domu, případně s panem D.Janíkem.

Když už jsem zpovídala správce obecního domu, p. Ladislava Podhorského, nemohla jsem opomenout pozeptat se, jak se sžil se svou novou rolí ?! Jak se mu tedy správcuje?

Správcovský byt je již téměř dokončen, chybí jen drobné úpravy. Jinak správcování splnilo mé představy, nic mimořádného mě prozatím nepotkalo. Jen toho sněhu je nám letos opravdu dopřáno. O jeho odklizení se mi brzy bude i zdát.

Společenský večer

Tak jsem se po roce opět dočkali a „zadováděli si“ společně na společenském večeru. Ten letošní byl opět v mnohém jiný – nový. Poprvé se konal v prostorech zrekonstruovaného Obecního domu a pro mnohé byla jeho realizace očekávána se zvědavostí jaký bude. Vždyť letos padla na bedra obecních zastupitelů veškerá příprava i chod večera. Nutno podotknout, že ač neprofesionálové, zvládli vše na výbornou.

Přípravy večera zajišťoval především správce objektu – Laďa Podhorský, za aktivní pomoci své ženy Martiny a sestry J. Horňáčkové, vydatné spolupráce pánů Františka Vlčka a Davida Janíka. V podstatě celý týden byl věnován pečlivým přípravám.

Ve společenské místnosti správce, pan Vlček a p. Petržela postavili barový pult, aby si přítomní se skleničkou něčeho ostřejšího mohli u něj popovídat, případně, aby podržel znavená těla těch, kteří to s alkoholem malinko přehnali.

Všude se pečlivě uklízelo a na řadu přišla také slavnostní výzdoba.

6.2.2010 ve 20.00 vše vypuklo.

Společenský sál i místnost, ve které se obvykle trénuje stolní tenis nebo šipky, se začal pomalu zaplňovat tance a zábavy chtivými. Před půlnocí přišla na řadu bohatá tombola, ve které bylo více než dvacet hodnotných cen.

Do tomboly a tím sponzory večera byli: soukromí zemědělci Novák a Vinohradník, starosta obce p. Pospíšil, místostarosta p. Neshoda, Avon Lady Jana Horňáčková, provozovatelka místních potravin p. Švejdiková, Kročilovi, p. L. Bršťáková, a firmy Kovošrot Moravia, Kareta s.r.o., , Hella – výroba originálních náhradních dílů pro osobní, nákladní i jiné užitkové automobily, Digis s.r.o. Ostrava – geografické a informační systémy, Eurovia Vinci – firma z oblasti dopravně-inženýrského stavitelství /prostřednictvím p. L. Studeného/.

Všichni přítomní se pak za hudebního doprovodu tria Al club bavili, jak je již v Malé Štáhli zvykem, až do kuropění.

SCREBLE

Dne 29. prosince se uskutečnil v knihovně turnaj ve screble. Hlavními organizátory byly paní Neshodová a paní Dohnalová. Zúčastnilo se ho 7 hráček či hráčů. Zvítězila paní Neshodová. Podívat se přišel i pan starosta, také si zahrál, není však ve screblích nic moc.

Keramika

Keramický kroužek, který se koná v obecním domě si již našel své skalní příznivce.

Jeho „hlavní tvář“ - p. Jana Dohnalová přináší důležité informace.

1. Proběhne stěhování kroužku z prostor knihovny do prostor klubovny pro děti - v prvním patře domu. Hlavním důvodem je nutnost udržování čistoty v knihovně, což není jednoduché. To potvrdí všichni ti, kteří se kdy s keramickou hlinou setkali.
2. Do keramického kroužku přezůvky vždy sebou.
3. Důležité informace týkající se keramiky budou zveřejňovány v místním obchodě.
4. Prosba k občanům, kteří mají starší, funkční, avšak nepotřebné židle. V keramickém kroužku najdou své využití.
5. Všichni, kteří v kroužku keramické výrobky tvoří, si napříště přinesou kromě chuti do díla také 20 Kč na financování vypálení výrobků v keramické peci.
6. Pomalu se vyčerpávají sponzorské dary. Dovolujeme si tedy oslovit znovu všechny ty, kteří chtějí finančně přispět na chod keramického kroužku.
7. Tématem příštího keramického setkání budou Velikonoce.

Keramický kroužek se těší zájmu.

Zveme do něj všechny, kteří si chtějí sami něco vyrobit, buď pro potěchu svých blízkých nebo svou.

Společenská kronika

Jubilanti pro měsíce únor a březen

Rechtorik Rudolf.....75. narozeniny
Pospíšil Miroslav.....75. narozeniny
Bauerová Pavla.....25. narozeniny
Kadlecová Marie..... 80. narozeniny
Kadlec František..... 40. narozeniny

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví a spokojenost.

Bohužel, odešel od nás občan, pan Adam Janík (75).

Čest jeho památce

Turnaj v šípkách

První ročník turnaje v šípkách se v Malé Štáhli konal 9.1.2010. Soutěžilo se od 11.00 do 15.00 hod.

Hlavním iniciátorem akce byl Jaroslav Kopecký, pro kterého se šípky staly vášní již před více než deseti lety. Hraje dokonce ligu v šípkách, a to za bruntálskou restauraci U Soba.

Turnaje se účastnilo sedmnáct soutěžících, jedenáct zástupců z řad mužů, pět zástupkyň ženského pohlaví a jedno dítě. Chuť hrát a vyhrát ovšem nechyběla nikomu z nich.

Startovné činilo 100 Kč a bylo využito pro občerstvení soutěžících – nealko, pivo, klobásy a také k pořízení pohárů pro vítěze.

A kdo byl na bedně?!

	Jaroslav Kopecký	
Květoslav Petřzela		Milan Slovák
2	1	3

Pomyslnou bramborovou medaili si odnesl David Janík.

Přátelé šipek a přátelé přátel šipek se pak společně do sytosti pobavili. Pro hojnou účast a vydařený turnaj se tento bude v blízké době opakovat. Budete informováni.

